

DE PLANNETJES VAN PAPA

Andere jeugdboeken van Koen D'haene

Een hoofd vol rommel

Gek van een eiland

Valsspeler

De oversteek

De hel in New York

KOEN D'HAENE

De plannetjes van papa

Met tekeningen van
ELLEN LONCKE

*S*criptomanen
VZW

*Mijn grote jongen, op de meeste dagen
ben ik zo haastig, heb voor jou zo weinig tijd.
Dan geef ik je geen antwoord op je vragen,
en word ik driftig om een kleinigheid.*

*Maar 's avonds laat dan kom ik altijd kijken
hoe of je slaapt. Ik geef je eventjes een zoen.
Dan moet ik gauw nog langs je haren strijken,
zoals miljoenen vaders doen.*

Willem Wilmink
Liedje voor Michiel (fragment)
Uit: De liedjes voor kinderen

© 2015, De plannetjes van papa
Koen D'haene (tekst) & Ellen Loncke (illustraties)
www.scriptomanen.org – www.inter-actief.be
koendhaene.skynetblogs.be
www.lemonlizzie.blogspot.be
Wettelijk Depot D/2015/12.262.4

ISBN 9789462542952
NUGI 222

Dit boek werd gerealiseerd n.a.v. Kinderboekendag 2015 in de Vlaamse boekhandels.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VERJAARDAG

Briefjes posten

‘Zo, het eerste feestvarken hebben we al gehad,’ lacht pa een beetje ondeugend.

Met zijn potlood zet hij een kruisje naast ‘Robin’. Er staan nog vijf namen op het lijstje dat Siemen hem heeft gegeven. Namen van vrienden die naar zijn verjaardagsfeest mogen komen.

Zwijgend keren pa en Siemen terug naar huis. Naar het huis van Robin gingen ze te voet, want hij woont vlakbij. De anderen wonen een flink eind verderop, dus moet het met de fiets.

‘Waarom gaan we eigenlijk niet met de auto, pa?’ klaagt Siemen.

‘Omdat fietsen gezond is, jongen! Goed voor je spieren.’

Siemen zegt niets meer. Pa zei meteen dat hij met de fiets wou. En hij stond er ook op dat Siemen met hem zou meefietsen. ‘Het is ten slotte jouw feest!’ zei hij.

Siemen fietst wel graag, maar het lukt hem nog niet zo goed om lange tochten te maken. Zijn fiets is ook zoveel kleiner dan die van pa. Het wordt vast een lastige rit. Toch wil hij niet mopperen. Hij tast nog even in zijn binnenzak. De uitnodigingen voor zijn feest zitten veilig opgeborgen. Hij is er heel trots op. Hij heeft de tekst zelf verzonnen, samen met pa. Ondertussen heeft hij die al zo vaak gelezen dat hij hem helemaal uit het hoofd kent.

*Ik besta nu al acht jaar,
dat word ik al gewaar.
Een feestje is welgekomen,
misschien wil jij ook graag komen?
Als je niet zou weten hoe je dat doet,
geen paniek, ik vertel je wel hoe het moet!*

Vooral dat *'geen paniek'* vindt Siemen reuze. Hij haalde het uit een stripverhaal. Hij hoopt nu alleen maar dat zijn vrienden zullen snappen wat hij ermee bedoelt.

Rindert heeft hem geholpen om de tekst netjes in de computer in te tikken. Siemen zat zijn broer met open mond aan te kijken terwijl die handig met de muis over het matje schoof. Toen alle woordjes waren ingetikt, bleef Rindert drukken op de muisknop. Zó lang, tot er plots een fles champagne naast de tekst op het scherm stond afgebeeld.

Pa vond het een prachtige tekst. Maar gelukkig had ma het briefje ook nog eens nagelezen, want er stond niet eens op waar en wanneer zijn vrienden moesten komen.

Het huis van Frederik vinden ze met hun ogen dicht. Hij woont in de Nachtegaalstraat, niet ver van oma en opa.

Siemen laat de uitnodiging in de brievenbus glijden. In gedachten ziet hij Frederik nu vol verwachting de gang in rennen. Siemen vertelde hem gisteren op school dat hij deze namiddag de briefjes zou bezorgen. Frederik zat vast al de hele middag te wachten of door het venster te kijken.

Hij was heel blij toen Siemen vertelde dat hij mocht komen. Het zou zijn eerste feestje worden. Siemen voelde zich er heel belangrijk door, maar het maakte hem ook wel een beetje opgewonden.

Nog voor Siemen weer op zijn fiets kan springen, wijst pa in de richting van het huis van oma en opa. Je kunt zo bij hen binnenkijken.

‘Gaan we even binnen om gedag te zeggen?’ vraagt pa.

